

Валери Иванов

Политическа зима

Животът е строг – като Сталин.
Лицемерен живот – като Брут.
Вече ясно е – пътят към рая
идва с болка, недоимък и студ.

Заседават народните вождове –
всеки делник превърнаха в време.
За ковчезите – дал Бог гвоздеи!
На велможите за кого ли им дреме...

Вече няма приятели, близки.
Тази криза тотално съсича.
Не ни стоплят рокати и чистки.
Сърцето в гърдите се спича.

Няма изход, не трябва и крушки –
от половин век се лутаме в мрак!
И на Радой Ралин „лютите чушки“
не струват вече пукнат петак.

Анемични социални протести.
Отшумя параноята на народа.
Депутатите вихрят фиести.
Вапцаров и Ботев не са на мода.

Спри за миг, съвземи се, човече!
Виж, Родината в низост изпадна!
Черна котка ли път ни пресече...
или някой парите открадна?!

Има изход – Месия – Европа!
Хитлер крахна, но плащаме – ние!
Някой гроб на България копа.
Зима бяла на портите вие...

КРАЙ

© 2006 Валери Иванов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11068>]